

[Anker Jørgensen]

solidt flertal med alt, hvad der ligger bagved, også af ministre, har besluttet. Hvorfor har man ikke handlet i overensstemmelse med det? Det er jo ikke nogle penge, man har fået ud over det, der efter de vedtagne planer var behov for.

Poulsgaard (FP):

Det er ikke, fordi jeg har tænkt mig at kopiere hr. Glistrup, men Nordisk Råd, nordisk samarbejde, er i hvert fald tre ting: Det er nogle forfærdelig flotte middage – dem siger jeg tak for. Det er nogle ualmindelig flotte hoteller, vi bor på – det siger jeg også tak for. Og så er det ualmindelig høje bjerge af papir. Man skal i hvert fald ikke komme og påstå, at embedsmænd i Nordisk Råd ikke laver noget, for det her papir er jo kun en brøkdel af det, vi får på årsbasis. Det kunne være sjovt at veje det, og det kunne egentlig også være sjovt at stille et spørgsmål til fru Margrete Auken.

Fru Margrete Auken har jo hørt, at man har sagt, at næste gang skal det ikke hedde »Beretning fra Nordisk Råds session«, så skal det hedde »Fru Margrete Aukens Samlede Værker«, og fru var jo godt i gang med også at gøre denne debat til det. Men fru er jo så miljøbevidst. Hvor meget papir bliver der egentlig brugt til alle disse dynger af papir?

Men til trods for, at der er så meget papir, er der alligevel glemt noget, og det er nok en fejltagelse, og jeg vil ikke sætte nogen adresse på den, men her i Nordisk Råds beretning er Fremskridtspartiet overhovedet ikke nævnt. Det er nu ikke særlig smart, at man ikke har nævnt Fremskridtspartiet i debatten endnu. Fremskridtspartiet stormer frem, ikke bare i Danmark, men også i Norge og Sverige. I denne beretning til Folketinget er Fremskridtspartiet overhovedet ikke blevet nævnt. Det er sådanne småting, som jeg ikke vil hæfte mig ved, men alligevel! Så har vi betænkningen og indstillingen. Der er der én eneste mand, der gør vrøvl, og det er undertegnede.

Når man sidder i Nordisk Råd, så kniber man sig selv i armen og spørger: Sover jeg, eller er jeg vågen? Det, der foregår i Nordisk Råd, har intet med parlamentarisk arbejde at gøre, det er et udflugtsmål. Sidst vi var samlet i Oslo, var der 87 parlamentarikere; der var over 1.000, der deltog. Da vi var i Helsingør her i efteråret, var der næsten 700, der deltog; det var et meget beskedent mindretal, der var parlamentarikere.

Når jeg kniber mig i armen og spørger, om jeg sover eller er vågen, er det, fordi jeg er forholdsvis ny i nordisk samarbejde; derfor har jeg været meget stille. I vil komme til at høre lidt mere til mig hen ad vejen. Det garanterer jeg for.

Når vi sidder i de forskellige udvalg, er der en kunstig enighed, som der jo ikke er politisk basis for; men vi vil så gerne være fine, og vi vil da ikke fornærme vore venner, og frokosten venter, og så ved man godt, at det ikke betyder en disse, hvad vi sidder og laver i de udvalg, for det er ministerrådet, der træffer de endelige afgørelser. Også derfor er der jo simpelt hen ingen, der har protesteret, for hvis man virkelig skulle stå til regnskab over for sine vælgere, ville man aldrig nogen sinde underskrive en betænkning fra et NR-udvalg i bred enighed. Det kan ikke spænde fra SF og så til De Konservative; jeg tror det ikke.

I ministerens redegørelse er der mange flotte ord, og ord er der også nok af i Nordisk Råd; dem sparer vi i hvert fald heller ikke på. Det er simpelt hen ulideligt at sidde og høre på alt det gas. Havde det så endda været skrevet af politikerne, så kunne man måske få sig et billigt grin somme tider, men det er jo simpelt hen nogle tørre embedsmænds taler, der bliver lirket af. Man kunne lige så godt sætte en grammofonplade til det.

Der siges en masse om det europæiske samarbejde, men den eneste vision, der er i nordisk samarbejde, er det forslag, som undertegnede stillede om optagelse af de baltiske stater i nordisk regi, og det er ikke nævnt. Da havde man i Juridisk Udvalg forfærdelige kvaler: Jamen hvad er det nu for noget, den fæle fremskridtsmand har fundet på? Jeg garanterer, at hvis det ikke var kommet fra mig, men fra en socialdemokrat eller en radikal eller en anden, så havde man drøftet det seriøst og alvorligt, men når det var Poulsgaard fra Fremskridtspartiet, så kunne man ikke tage det. Indtil fru Birte Weiss ligegodt fik kolde fødder og sagde: Vi var måske for hurtige med at afvise dette forslag. Vi skulle måske prøve at se på det, vi skulle måske se på, om ikke der var mulighed for en kulturel forbindelse, en handelsforbindelse og andre ting. Så nu håber jeg, at vi virkelig får en diskussion og rækker en broderlig hånd frem til samarbejde, når vi får debatten i Stockholm.